

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-136/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/282, urbroj: 401-01/04-17-2 od 13. lipnja 2017., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. kolovoza 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/282, urbroj: 401-01/04-17-2 od 13. lipnja 2017.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Bjelovaru, broj: PPI-DO-2/2017 od 27. ožujka 2017., kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. – dalje: ZPPI).

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da je tuženik povodom žalbe utvrđivao činjenično stanje temeljem članka 115. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. - dalje: ZUP), a tužitelju nije omogućio o istom se očitovati čime su povrijeđene odredbe članka 30., 51. i 52. ZUP-a. Navodi da je povodom istovrsnog zahtjeva upućenog ostalim državnim odvjetništvima dobio pravovremenu i potpunu informaciju koju je tražio iz čega proizlazi da takva informacija postoji ili bi trebala postojati kod tijela javne vlasti. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da nakon održanog ročišta donese presuda kojom se poništava rješenje tuženika i rješenje tijela prvog stupnja i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je u postupku utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način na koji tužitelj traži, te je očito kako se u konkretnom slučaju ne radi o informaciji u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup

informacijama pa je temeljem članka 23. stavka 5. točke 4. navedenog Zakona trebalo potvrditi prvostupanjsko rješenje kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama tužitelja. Ističe da osporavano rješenje nije doneseno isključivo na temelju postupaka koji su se vodili pred Povjerenicom za informiranje, već su u istom dani jasni i valjani razlozi zbog čega se u konkretnom slučaju ne radi o informaciji u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. To što su pojedina državna odvjetništva tužitelju izrađivala tražene informacije, iako to nisu bila dužna, ne dovodi do zaključka da je prvostupanjsko tijelo dužno postupiti na taj način. Smatra neosnovanim navode tužitelja glede provođenja ispitnog postupka jer je prvostupanjsko tijelo neposredno rješavalo ovu upravnu stvar. Predlaže ovom Sudu da tužbu odbije i potvrdi osporavano rješenje.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu koju je dostavio tuženik.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih sudu, proizlazi da je tužitelj od tijela javne vlasti zatražio da mu se po kvartalima za razdoblje 2014., 2015. i 2016. godine dostave informacije koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti. Nadalje, zatraženo je da se po kvartalima za razdoblje 2014., 2015. i 2016. godine dostave informacije o tome koliko je tijelo javne vlasti donijelo odluka povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu koje je zaprimljeno u određenom kvartalu u roku i) do 6 mjeseci ii) u roku 6 do 12 mjeseci, iii) u roku preko 12 mjeseci ili iv) uopće do 31. siječnja 2017. godine nije donijelo odluku te v) u koliko je slučajeva viši državni odvjetnik donio odluku kojom nalaže donošenje odluka u određenom roku.

I po ocjeni ovog Suda pravilno je zaključio tuženik kao i prvostupanjsko javnopravno tijelo da se radi o zahtjevu za izradom analize postupanja i donošenja odluka državnog odvjetništva u određenom razdoblju koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona ne može smatrati informacijom. Naime, za predmetnu upravnu stvar je bilo odlučno utvrditi da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju te nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje, već je dužno omogućiti pristup već gotovoj i postojećoj informaciji.

Slijedom navedenog pravilno je odbijen zahtjev tužitelja sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI prema kojoj će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, o čemu se u konkretnom slučaju radi.

Nadalje, neosnovana je tvrdnja tužitelja da bi tuženik učinio povrede pravila općeg postupovnog zakona, ZUP-a. Ovo iz razloga jer je tuženik ocjenjivao zakonitost rješenja tijela prvog stupnja te nakon razmatranja zahtjeva tužitelja i provedenog prvostupanjskog postupka citirajući mjerodavne propise pravilno ocijenio da je postupak proveden sukladno propisima citiranim u obrazloženju osporenog rješenja te dao valjane razloge, koje prihvaća i ovaj Sud, prema kojima ono

što tužitelj traži nije informacija kakvu ima u vidu naprijed navedena odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI, jer tužitelj u suštini traži od Državnog odvjetništva obradu određenih podataka, a ne informaciju koja kao takva postoji. Slijedom navedenog nije došlo do povrede odredaba Zakona o općem upravnom postupku na koje se tužitelj poziva.

Konačno, tvrdnja tužitelja da su mu neka državna odvjetništva izrađivala tražene informacije nije od utjecaja na rješenje ove upravne stvari budući da se ne radi o informacijama kakve ima u vidu ZPPI, kako je to već naprijed navedeno iz čega proizlazi da ista nisu bila dužna tužitelju izrađivati iste. Također, suprotno navodima tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. ZUP-a i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava to je sud riješi spor bez rasprave. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 18. kolovoza 2017.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.